

q̄ nemo potest corrige quē ipse desp̄exerit. Hec pau-
ca tetigisse sufficit pro nūc. ad pbandū solide. q̄ ad
debitē corripiendum magna requiritur perfectio: qn̄
tales ac tāti se inferiores. a insufficiētes rep̄ierūt. et i
suis scriptis apte iudicarunt. in hoc exemplum hu-
militatis prebentes alijs q̄ adhuc ad spiritualem p-
fectionē non peruererūt. ne leuiter ad huiusmodi
currant: quia maximū in hoc piculū animar̄ latet.
et plurima sequunt mala; p̄o ut heu flebilis expi-
encia cotidie probat.

No. 5

Questio ē solēmis & mḡalis valde apud sanctos
doctores: an sit aliq̄ corep̄o sub precepto. an non.
Et si sic: q̄ sit illa? Et qualiter sit facienda: a q̄bus. et
a quibus et quando exhibenda? Ista questio latissi-
ma est et multa indiger distinctione: et a varijs va-
rie deducitur. Sanctus thomas in scđa 2^e. q. 33. sub
otto articulis eam tractat. Ulricus in summa sua li-
bro septimo. tractatu tertio capitulo. 1A. ipsam nota-
bilem prosequitur. Similiter et alijs doctores eam
locis suis disputant. Quantum autem nunc suffi-
cit ad propositum nostrū. ē aduertendū: q̄ propter
simplices ē p̄mo hec distinctio premittenda? videlicz
q̄ sicut duo sunt genera peccatorum. veniale. scilicet
et mortale. sic etiam sunt due correctiones: una q̄ or-
dinat contra venialia. et alia q̄ ordinatur cōtra mor-
talia. Et hec distinctio multā prebet intelligenciaz
quo ad materiam istam: et etiam quo ad plura alia.

Venialia enim sunt cum gratia nec auferunt vitā
spiritualem. sicut mortalia. licet disponant ad mor-
tem spiritualem: nec potest aliquis de cōmuni gratia
omnia vitare: nec eciam necessario indigent ad eo-
rum delectionem aliqua noua gratia: s̄ sufficit gra-
tia cois et detestatio generalis: ideo ad eorum cura-
tionē nulla est admonicio vel correpcio necessaria.
Vnde patet: q̄ sola illa correctio cadit sub precepto q̄
ordinat cōtra mortalia. Et hec eciam varias spēs ha-
bet h̄m q̄ varie peccat: vt infra dicetur. Verū quia
nō est nosq; languere circa coia precepta: ideo eciam
de illa correctione q̄ ordinatur contra venialia erit i-
fra aliqd largi dicendū. Intrando igitur materia
hāc ē notādū: q̄ doctores dissimilit vñntur terminis
istis. Sicut thomas vñntur tantū hoc termino cor-
rectio: et indifferenter applicat eā cū distinctione ad
singulas species. Ulricus autem facit differentiam
inter correctionē et correpcionē: nōnulli autē vñnt
hoc termino reprehēsio. Et possūt ad placitū iuxta
solitam p̄testacionē et libertatē scribēciū huiusmōi
termini aut limitati aut dilatati: dummodo a sensu
sacre scripture non recedatur. Ut autem omnia in
vnū concurrant. videntur ad hoc tendere q̄ sint
tres species correctiōmis: scilicet correctio fraternalis
paterna. et dominatiua vel cohēciua. De prima di-
citur. Si peccauerit in te frater tuus et cetera: De
scda Peccates orationib⁹ argue ac: De ecclia auferre

malū ex vobis metiphis. **P**ma respicit peccatum mōr.
tale occultum iam cōmissū vel cōmittēdū: scda pub
licū mediocriter malum; tercia publicū extreme ma
lū. **E**t omnes hee tres species cadunt sub precepto:
vnaqz h̄m modū suum. **P**ma ē actus caritatis: ter
cia est actus iusticie: scda utriusqz. **D**icit ergo sanct⁹
thomas. q̄ duplex ē correctio: vna q̄ specialiter ten
dit ad emendacionem fratris delinquentis per sim
plicem āmonitionem; et talis correctio pertinet ad
quemlibet caritatem habentem sive sit subditus sive
prelatus. **A**lia est correctio per quam intēditur bo
num communē quod non solum procuratur per am
monitionem fratris sed etiam interdum per puni
ctionem: vt alij a peccato timentes desistāt. **E**t talis
correctio pertinet ad solos prelatos: q̄ nō solum ha
bent āmonere sed etiam corrīgere puniendo. **H**anc
sentenciam **V**lticus alijs verbis explicat dicens.
Differencia est inter correpcionem et correctionem.
Nam correpcio est āmonicio fratris de emendacōe
delictorum: ex fraterna caritate procedens. **C**orre
ctio autem est reuocatio alicuius a peccato per co
actionem penarum: s̄m ordinem iudiciorū inflicta
rum ex placioris autoritate. **C**orrepcio h̄c illi aliud
est q̄ beneficium fraternū: ad quod omnis homo
respectu cuiuslibet hominis tenetur: dicente domino
ma. is. **S**i peccauerit in te frat tu⁹. corripe ipz int te
et ipz solū. **C**ui aug⁹. i regula cōformis loqns dicit

Innocentes non estis: si fratres vestros quos indicando corrigerem potestis. tacendo perire permittitis. Et glosa super eodem verbo dicit. Ita peccat qui fratrem suum peccare videt et tacet. sicut qui penitenti non indulget. Qui enim dicit. si penitet dimittet ipse presumit si peccauerit corripe. Et iterum augustinus. Si neglexeris corrigerem: peior eo factus es qui peccauit. Et probat hoc a minori dicens. Si enim frater tuus habet vulnus in corpore quod velit occultari. quia timet se cari: nonne crudeliter a te fileretur. et misericorditer indicaretur. Quanto potius ergo debes manifestare: ne deterius putrescat in corde. Si igitur peccatum fratris contemnis tacendo: peior es quam ille peccando. Et sic patet: quod prima species correctionis qui fraterna dicitur. cadit sub precepto. Quod etiam scda sub precepto cadat: satis notum est ex multis passibus sacre scripture. Vnde dominus ad ezechiel dixit. Speculatorem te dedi domui israhel: et cetera. Item. 13. capitulo. Non ascenditis ex aduersoribus opposuitis murum pro domo israhel: ut staretis in prelio in die domini. et cetera. Et beatus augustinus dicit prelatos in ecclesia constitutos esse velut canes: ut in gitter contra vicia latrent. Item ambrosius. Peccatum unius quod cognitum non arguitur. multos contaminat. Bernardus. Melius est ut pereat unus quam unitas. Gregorius. Qui non corrigit resecada committit: et facietis culpam habet: quodquid

b - 2

potest corriger negligit. Nam fuit arguendi quod per
lām nocent. Unde clare patet quod correctio sicut omnes
species eius non solum est licita. sed etiam necessaria;
et obligat unumquemque sicut statum suum sub pena pre-
cepti: hoc est dicere. quod quod eam negligit peccat mortali-
ter: et quod eam debite exercet. meretur vitam eternam.
Verum si iam nichil ultra esset necesse dicere: possemus
hic stare. Sed quod ut super dictum est. multi requiriuntur
ad hoc ut debite ipsa correctio fiat. sicut multa requiri-
runtur ad arte medicine si debite exerceri debeant: ideo
isto presupposito quod correctio licita sit et necessaria. in-
vestigandum iam restat de his quod ad hoc spectant ut
debita fiat. Et primo qualis debet esse corrector.

¶ Qualis debet esse quod alium vult corriger.

Dicendum quod sicut sancti doctores colligunt ex septimo capitulo et 18. mathei. et ex 6. capitulo ad gal. et alijs scripturis ad materiam istam pertinentibus. que
tuor debet habere quod alium vult debite corriger: scilicet
humilitate. prudenciam. pacientiam. Hec enim qui
faciunt hominem vere spiritualem: qualis esse debet
corrector. ut apostolus dicit gal. 6. et suut necessaria
corriger volenti: in tantum quod si unum debet. insuffi-
ciens est ad magisterium istud spirituale. Primo igitur
debet habere caritatem: quod colligitur ex capi-
tulo 18. mathei ubi dominus premisit parabolam de centu-
ribus: quaz una perierat. et inuenient cum gaudio
re duxit. Et statim subdit. Sic non est voluntas an-